

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,92

Dada anterior: 0,92

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
2.801

Dada anterior: 3.287

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
718

Dada anterior: 724

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

El vot per correu es tanca amb rècord

QUEIXES Sindicats de Correus denuncien que la "falta de previsió" de l'empresa provoca retards en la distribució de les targetes censals **PETICIÓ** El Col·legi de Metges vol que s'ampliï el termini de vot per correu per als infectats

Marta Membrives
BARCELONA

El nombre de sol·licituds de vot per correu per a les eleccions del 14 de febrer ha batut tots els rècords i ha més que triplicat el volum de peticions de vot admeses el 2017 per a les eleccions al Parlament de Catalunya. Les últimes dades fetes públiques ahir al matí per Correus, abans de tancar el termini de sol·licitud, elevaven a 270.392 el nombre de peticions admeses fins dijous. De les quals, 188.566 s'havien presentat de manera presencial a la xarxa d'oficines postals, mentre que 81.826 s'havien tramitat de manera telemàtica. Del total de sol·licituds admeses, Correus ja n'havia lliurat dijous 157.105 a les delegacions provincials de l'Oficina del Cens Electoral, a les quals s'afegien les 81.826 peticions fetes telemàticament, cosa que suposava 238.931 sol·licituds lliurades en total.

Dèficits a Correus
Representants dels sindi-

Les xifres

270.392

sol·licituds de vot per correu s'havien presentat fins dijous.

300

reforços dels 1.500 que havia promès Correus encara no s'havien incorporat ahir a la feina.

cats CCOO i UGT a Correus denuncien retards en el repartiment a domicili de les targetes censals, que indiquen a quin col·legi i a quina mesa han de votar els electors, i també dels sobres de propaganda electoral. Retreuen "falta de previsió" i l'aplicació d'una estratègia "erràtica" a Correus quan ahir només quedaven cinc dies hàbils abans de la cita electoral del 14-F.

En una campanya nor-

mal, la distribució de tots aquests documents es completava amb una antelació de 20 o 30 dies, segons els sindicats, que carreguen contra la cúpula de l'empresa i asseguren que "la gravíssima, incompetent i improvisada gestió dels directius entorpeix encara més els esforços que els treballadors assumeixen". A més, assenyalen que aquest "caos" ja es va viure l'any passat en les eleccions del País Basc i Galícia celebrades el 12 de juliol passat.

En un comunicat conjunt, els dos sindicats majoritaris asseguren que encara falten per incorporar-se 300 dels 1.500 reforços que va prometre el president de Correus, Juan Manuel Serrano. El 57% dels nous contractes que ja s'han incorporat han acabat sent contractes a temps parcial, de poques hores, i el 16% són per a caps de setmana. Els que encara falten no s'han pogut incorporar a causa de la falta de personal disponible en les borses de tre-

ball i Correus ha de recórrer a gent de fora, que no té experiència en un procés electoral. A més, el 32% dels contractes subscrits fins avui tenen com a data de finalització el 21 de febrer. CCOO i UGT acusen l'empresa de no negociar "res" amb els representants dels treballadors, ni tan sols "davant el complexíssim context" de pandèmia. Segons els sindicats, els treballadors han hagut d'acatar "decisiones contradictòries, erràtiques i a cop d'improvisació". Un altre problema "greu" detectat pels treballadors és la falta de personal per atendre les tasques de ges-

tió del vot per correu i recollida de documentació el mateix dia 14.

Reclamen més temps

El Consell del Col·legi de Metges de Catalunya (CCMC) va demanar un període "extraordinari" de vot per correu perquè les persones infectades per coronavirus i els contactes estrets que han d'estar en quarantena no s'hagin de desplaçar als col·legis electorals. La petició va arribar després que la Junta Electoral Central (JEC) denegés la petició de l'epidemiòleg Oriol Mitjà, que sol·licitava prohibir el vot presencial dels malalts

de Covid-19 i que poguessin optar per la via del vot per correu. El comunicat del CCMC subratlla que "per raons de salut pública", les persones que el dia 14 estiguin infectades o siguin un contacte estret "no haurien de sortir de casa, tal com els haurà indicat el seu metge". Per això demanen a les autoritats polítiques i electorals els instruments necessaris perquè aquestes persones, "moltes de les quals amb el contagi sobrevingut pocs dies abans de la jornada electoral", puguin exercir el seu dret a vot "en un període extraordinari de vot per correu". ■

L'APUNT 'Pringat'

Mireia Rourera

"JAJAJAJA pringat. Com tu dius: has d'escoltar més als experts, crack", diu un jove polític que es diu Max al doctor Oriol Mitjà a través de Twitter, un dels epidemiòlegs més importants del món responsable, entre altres coses, de trobar a Papua Nova Guinea el tractament per l'erradicació del pian. En Max es riu de Mitjà perquè la JEC ha denegat la seva petició de

no deixar votar presencialment les persones infectades i l'acusa d'haver assenyalat el director general de Participació Ciutadana, ja que la resolució de la JEC es fonamenta en una al·legació seva. Quan primer Mitjà i després altres usuaris de Twitter li retreuen no el debat sinó la mala educació, en Max s'encoratja. La superbia i la impunitat que permet Twitter em glaça.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tres dies sense pati a les escoles amb meses electorals

■ Els espais hauran d'estar lliures dimecres per muntar-hi el dispositiu ■ El dia 15 es desinfectaran els centres on es voti

Redacció
BARCELONA

Les escoles que siguin col·legi electoral estaran tres dies sense poder utilitzar el pati, ja que aquests espais hauran de quedar lliures a partir de dimecres per poder preparar el dispositiu electoral. Així ho ha explicat la presidenta de les Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya (Affac), Belén Tascón, que afirma que l'entitat està rebent queixes de les associacions de famílies d'escoles i instituts en les quals expressen el seu malestar pel tancament dels patis. "No s'entén que des de dimecres, en plena pandèmia, amb protocols sanitaris que recomanen la utilització d'espais exteriors, no es puguin utilitzar els patis", va declarar ahir Tascón a l'agència Efe. Per Tascón, el dispositiu electoral "s'ha de dissenyar pensant en les neces-

El pati de l'escola Vedrera de Gràcia, a Barcelona ■ ACN

sitats de tots". Per això, l'Affac demana que la logística necessària als centres educatius es prepari entre divendres a la tarda i dissabte al matí.

Un altre impacte de la jornada electoral als centres educatius es viurà l'endemà, ja que el dia 15 s'haurà de dedicar a la desinfecció dels espais. L'afectació, però, serà menor, ja que el 90% dels 1.000 centres educatius

on es votarà estaran tancats perquè el 15 és dia de lliure disposició amb motiu del carnestoltes. Per al 10% dels centres on el 15 serà lectiu, l'Affac demana que la desinfecció es faci tot just acabar el recompte perquè les classes puguin començar puntualment dilluns. Educació assenyalava que la desinfecció que s'ha de fer és similar a la que es fa diàriament en escoles i instituts. ■

NOU ŠKODA
OCTAVIA
ETERNAMENT JOVE

Consum de combustible gamma Nou Octavia combinat WLTP (l/100 km): 1,5-7,9 l/100 km, consum d'elèctric combinat WLTP (Wh/km): 143,5-151,7 Wh/km, emissions de CO₂ (g/km) WLTP: 35-181 g/km, emissions de CO₂ NEDC: 34-151 g/km. Model visualitzat ŠKODA Octavia Combi RS IV.

GRUPAUTO

Girona - Figueres - Lloret - Olot - Mont-ras - Sant Feliu
www.grupautoskoda.com

125 ŠKODA AUTO
ANYS

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

El guirigall de les meses

SUPLENTS • La Junta Provincial de Barcelona cobrirà les baixes a les meses redistribuint els suplents alliberats de la mateixa zona **ALTRES** • En espera del pronunciament de les de Girona, Tarragona i Lleida, alguns consistoris fan bosses de voluntariat

Jordi Alemany
BARCELONA

Primer es deia amb la boca petita, però els responsables de processos electorals del govern, dels municipis i dels partits ja intuïen que la confecció de les meses electorals el 14-F podria ser un problema en plena tercera onada de la pandèmia. Com que l'última paraula la tenen les juntes electorals –jeràrquicament dividides en la central, la provincial i les de zona–, el procés s'ha acabat convertint en un guirigall davant l'allau de 21.180 al·legacions registrades fins ahir pels integrants de meses electorals triats per sorteig: el president i els dos vocals de cada mesa més els dos suplents per a cada càrrec que marca la llei. En total, hi ha designats 82.251 membres per a 9.139 meses.

A la por que ja provoca la mateixa pandèmia, s'hi va afegir la que va generar el protocol aprovat pel Procicat i avalat pels partits, que aplica franges recomanades de vot i estableix que de les nou del matí, quan obren els locals electorals, fins a les dotze, vagin a votar els col·lectius de risc. I és aquí on van sorgir les veus d'experts i membres d'aquests col·lectius, que alertaven que en el cas que no es pogués constituir una mesa amb cap de les nou persones, entre titulars i suplents, en aplicació de la llei orgànica de règim electoral general (Loreg), es posava immediatament en risc aquests col·lectius, precisament el contrari del que es pretenia, ja que la llei estipula que si no es pot constituir la mesa per falta de membres, s'ha de notificar a la junta electoral de zona, la qual aplica el procediment

El simulacre seguint els protocols de seguretat que es va fer ahir al centre cívic de Sant Julià de Ramis ■ MARINA LÓPEZ / ACN

d'obligar qualsevol persona que sigui al local en aquell moment –normalment les primeres de la cua per votar– a ser membre de la mesa. La Junta Electoral de Barcelona va demanar al govern que canviés l'ordre de votació, fet que ja s'havien plantejat abans i que van descartar, mentre buscaven altres fórmules com ara crear bosses de voluntaris i posaven èmfasi en el vot per correu. Algun municipi es dirigia aquests dies al govern per saber si es podia tirar endavant amb aquesta bossa de voluntaris, com per exemple el de Sabadell, però la Junta Provincial de Barcelona ahir ho va descartar i va decidir que els suplents de les meses que quedin alliberats en presentar-se els titulars

es puguin reassignar a altres meses que sí que requereixin membres dins del seu partit judicial, preferentment al mateix municipi.

La resolució és una recomanació per a les juntes electorals de zona de la província i també explícita que "s'abstinguin d'obligar a formar part de la mesa qualsevol elector que es trobi present al local". Però en espera del pronunciament d'altres juntes com la de Girona, Lleida i Tarragona, municipis com Platja d'Aro i Salou han mantingut la creació de les bosses de voluntaris. Alguns ajuntaments d'arreu del país ja s'havien avançat a aquesta problemàtica. Al l'Hospitalet de Llobregat fa anys que van canviar el sistema de sorteig i van fer un coixí de nou

Baixes

Un 25,7% dels membres designats per sorteig a les meses havien presentat fins al dia 3 al·legacions per no formar-ne part. Una quantitat que encara pot créixer i a la qual s'hauran d'afegir les baixes que es produeixin el mateix dia dels comicis. Per demarcacions, a Barcelona se n'havien presentat 8.000; a Tarragona, 2.490; a Lleida, 1.277, i a Girona, 1.386.

persones, per a cadascun dels tres càrrecs de la mesa; a Terrassa van sortejar fins a quatre suplents; a Badalona han implantat un sistema en què els electors múltiples d'un número poden ser designats, i a Barcelona fan el sorteig amb una matriu aleatòria que inclou tots els electors, i es van agafant per ordre quan hi ha vacants. Altres municipis han optat per fer sortejos extraordinaris per cobrir les vacants.

D'altra banda, els municipis han començat a fer simulacres per comprovar els protocols de la jornada. Ahir se'n va fer un al centre cívic de Sant Julià de Ramis, que es convertirà per primera vegada en col·legi electoral i donarà cabuda a dues de les tres meses electorals. ■

Borsa de voluntaris oficial per si hi ha vacants el 14-F a Platja d'Aro

E.A.
CASTELL-PLATJA D'ARO

El recurs a voluntaris per emplenar els buits que les al·legacions puguin deixar en les meses electorals el 14-F era una de les opcions sobre la taula i l'alcalde de Castell-Platja d'Aro, Maurici Jiménez (PSC), la va activar dijous via decret

d'alcaldia, d'acord amb la proposta de la secretaria municipal. Han obert una borsa per als veïns que s'hi vulguin inscriure fins el divendres 12, i ahir a la tarda ja hi comptabilitzaven quatre voluntaris.

D'aquesta manera, les possibles baixes de titulars i suplents s'aniran cobrint amb els membres de

la borsa, per ordre d'inscripció i resposta a l'hora de constituir les 12 meses, que han centralitzat als pavellons de Castell d'Aro i Platja d'Aro, i a l'espai social de s'Agaró, amb més espai i facilitats d'accésos segregats.

Malgrat això, la iniciativa de Jiménez li va costar ahir algunes crítiques en

xarxes socials, en el sentit que el PSC ha pressionat per celebrar les eleccions. També hi havia veïns que instaven al voluntariat de regidors, tot i que hi ha limitacions. En paral·lel, una veïna que treballa en un geriàtric es queixava que no li havien atès la primera al·legació per evitar l'assistència. ■

L'ajuntament de Castell-Platja d'Aro ■ E.A.

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Borràs retreu a Illa i Colau els suports de la ultradreta

■ La candidata de Junts recorda al PSOE els elogis a Vox, i als comuns, com els van “regalar” l’alcaldia
 ■ Replica a Valls que està condemnat pel Tribunal de Drets Humans per haver deportat menors

Emma Ansola
BARCELONA

La ultradreta es va convertir ahir en una arma llançadora entre els partits. La querrel·la presentada per l'ex-primer ministre francès Manuel Valls contra Laura Borràs i Pere Aragonès per haver-lo acusat de “deportador” i “xenòfob”, respectivament, va trobar rèplica immediata en l'acte de Junts celebrat ahir al vespre a Figueres. “Posi les querelles que vulgui, no em farà callar; vostè està condemnat pel Tribunal de Drets Humans per haver deportat persones i jo li ho recordaré sempre que calgui”, asseverava la candidata.

En aquest sentit, Borràs també va acusar els comuns d'estar “molt obsessionats” a veure la ultradreta arreu “menys quan la tenen al damunt”, amb referència als vots que van rebre del partit de Valls per fer Ada Colau alcaldessa de Barcelona en les últi-

La candidata de Junts, Laura Borràs, ahir al vespre en l'acte electoral a Figueres ■ JUNTS

mes eleccions municipals.

Borràs va recriminar l'ús de la ultradreta que estan fent partits com ara el PSOE i els comuns. Al candidat socialista, Salvador Illa, li recordava els elogis del president Pedro

Sánchez cap al partit de Vox per haver permès aprovar el pressupost. “I mentrestant Illa encara no diu si acceptaria els vots de la ultradreta per arribar a la presidència”, hi afegia la candidata de

Junts.

Als dos partits, protagonistes ahir dels dards de Junts, els va acusar de rebre “el suport impúdic de diverses forces, des de Vox fins a Cs, passant pel PP, que si alguna cosa tenen

en comú és l'animadversió més visceral cap a una Catalunya que gosi ser alguna cosa més que una comunitat autònoma”, els va etzibar. Per a tots ells, segons la candidata de Junts, “la llengua és una

nosa; la cultura, una broma, i les institucions, una mentida”, i per això es va comprometre a lluitar per les tres coses si arriba a la presidència de la Generalitat. Borràs lamentava que un cop més hagin de sortir en defensa dels mitjans de comunicació catalans després de les diatribes socialistes per acusar TV3 de manipular. “Ho diu el partit que no ha tingut escrúpols per usar el CIS de manera electoralista per fer veure que el PSC no es desinfla. Ells que s'han fet vestits a mida”, denunciava. “Aquests sí que fan ferum de naftalina i estan passats de moda”, hi va afegir.

El feminisme de Calvo

Borràs, que va estar acompanyada de nou per Carles Puigdemont, també va criticar durament les paraules de la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, que acusava el moviment independentista de “descuidar les dones catalanes”. La candidata li replicava que no es pot “banalitzar” la lluita contra la violència masclista. “Que no pateixi Illa, que no només som dones i catalanes, sinó que som tan feministes que estem treballant perquè una dona es converteixi en presidenta de la Generalitat per primera vegada”, objectiu que és “la millor política d'igualtat”, afirmava Borràs. ■

Illa, criticat per voler retallar el sou presidencial

■ Vol equiparar-lo al del lehendakari i li responen que retalli del rei o la Zona Franca

Xavier Miró
BARCELONA

El candidat socialista Salvador Illa va centrar la jornada electoral d'ahir perquè va llançar en un debat matinal a la cadena Ser la proposta de reduir del 30% el sou del president de la Generalitat si ell és l'investit. Durant el debat, Illa es va mostrar d'acord amb els partits independentis-

tes sobre la manca de recursos financers de la Generalitat, però va advertir que també cal una despesa més justa. Va ser en aquest context que Illa va anunciar que es reduiria el sou en cas de presidir la Generalitat fins a equiparar-lo al del lehendakari: “El reduiré al sou més alt d'un president d'una comunitat autònoma que és la del País Basc.” Illa va dir que el sou del president català és més alt que els dels primers ministres d'Itàlia, Portugal, el Regne Unit i Espanya i va justificar la proposta per corres-

Illa en el debat sobre feminisme d'ahir amb la vicepresidenta Carmen Calvo ■ EFE

pondre als sacrificis econòmics dels ciutadans. Els rivals van criticar un anunci qualificat de “demagògic”, per exemple, per la candidata del PDeCAT. Carrizosa, de Cs, s'hi va mostrar a favor, però va reptar el PSC a fer el ma-

teix amb el sou del president de la Zona Franca, el socialista Pere Navarro. Des de Junts, Borràs va advertir Illa que “el sou més indigne és el del cap d'estat”. En una jornada que el PSC va dedicar al feminisme i a la memòria

històrica amb la presència de la vicepresidenta Carmen Calvo, Illa va proposar una nova llei de memòria que unifiqui la legislació catalana existent, així com un pla de 50 milions contra la violència masclista. ■

Cap de setmana amb Sánchez a tres actes

Aquestes són unes eleccions molt importants per al govern espanyol, que, amb l'aposta sorpresa per Illa, voldria una victòria per “girar full” del procés independentista, com defensa el mateix candidat. Per això el president espanyol, Pedro Sánchez, s'hi ha abocat totalment junt amb ministres socialistes. Sánchez va acompanyar Illa en l'inici de campanya i repetirà al tancament, però serà aquest cap de setmana quan es passejarà per Catalunya per prendre part en els tres mitjans que tindran lloc. Avui al matí serà a Salou i a la tarda, a Lleida, mentre que demà acompanyarà Illa a Girona en actes tancats, retransmesos i dels quals no s'anuncia el lloc “per motius de seguretat”.

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

Número 3 de la llista del PSC-Units per Avançar a Barcelona

Ramon Espadaler

“Qui millor oposició ha fet al govern és el mateix govern”

SALVADOR ILLA · “Representa una expectativa real de canvi, l'única possibilitat de canvi”
SOCIALISTES · “Nosaltres som diferents del PSC, i tots dos ens reconeixem diferents”

David Brugué
BARCELONA

Segon acord de coalició entre el PSC i Units. S'entén que el balanç és positiu?

Efectivament. Reeditem l'acord no només per aquest bon balanç, sinó també pel context i pel que ve. Encara tenim unes eleccions molt condicionades pel procés pel que fa a la convivència. I també perquè hi ha una necessitat molt clara de reconstrucció social i econòmica. Aquestes eleccions és molt clar que no van d'independència sinó de reconstrucció.

Vol dir que la perspectiva electoral no és la mateixa ara que el 2017?

No, la pandèmia ha distorsionat moltes coses. Una reflexió clara que hem fet és que no tenia sentit disgregar el vot ni fer trinxeres o aixecar murs, que és el que pretenen altres formacions.

Tot i això, ideològicament ha de ser difícil que dues opcions com és una socialista i una socialcristiana convisquin.

Som diferents i ens reconeixem diferents. Però com diu la cèlebre cita, el més important és allò que uneix els homes més que no el que ens separa. La reconstrucció tant en l'àmbit sanitari com en els econòmic i social, i la reconciliació després del procés, que ens ha dividit molt, són pilars d'acord bàsics. Si volem trobar coses que ens separin, en trobarem, i en l'acord ja es recull la llibertat de vot en temes com l'educació, la salut o la consciència. Ja ha passat i ho hem gestionat amb naturalitat.

Una trajectòria dilatada

Amb 28 anys va entrar a l'Ajuntament de Sant Quirze de Besora, d'on és fill, i a partir d'aquell moment la seva vinculació amb la política ha estat una constant en la seva vida, primer amb UDC i ara amb Units. Va estar dos mandats com a regidor i després va fer el salt a l'Ajuntament de Vic, el 1999. De fet, va rebutjar ser el candidat de CiU a l'alcaldia i va deixar la plaça per a Josep Maria Vila d'Abadal. Comença en paral·lel la carrera a l'administració, on va ser director general d'Administració Local entre el 1999 i el 2000, fins que el 2001 el govern de Jordi Pujol l'escull conseller de Medi Ambient. Amb el govern d'Artur Mas va ser conseller d'Interior fins que les tibantors entre UDC i CDC pel procés independentista van precipitar la seva sortida. Ha estat secretari general d'UDC i de CiU però amb una Unió Democràtica extinta, va ser un dels promotors d'Units per Avançar. El partit va tancar un acord de coalició amb el PSC el 2017, en virtut del qual ha estat diputat la darrera legislatura.

Vostè fa molts anys que està en coalició. Primer quan era a UDC amb CDC i ara amb el PSC. Hi hauria d'haver més cultura d'entesa?

Els acords entre diferents és el que ja hi ha i és el que ve. La pandèmia també ha accentuat que hi hagi d'haver respostes molt transversals. I la futura necessitat de pactes entre diferents és evident. El paper d'Units ha de ser el de moderador. Nosaltres ens adreem a sectors que no són el votant tradicional dels socialistes i alguns potser no el votaran mai més. I molta gent pensa: o continuem amb els governs independentistes que són un desgavell o fem un canvi sense retrets, en positiu.

Què pensa de Salvador Illa? És millor que Miquel Iceta?

Són candidats diferents. Illa agafa el millor d'Iceta, que és que està obert a dialogar. I a més aporta un plus que és la capacitat de gestionar en la difi-

cultat sense introduir-ne de noves. Ha dialogat amb gent tan diversa com la presidenta de Madrid, Quim Torra o consellers d'arreu. Això és un actiu molt important, i la serenitat de moure's en entorns molt canviants i difícils com l'actual és un *input* important. La crítica fàcil de la seva gestió hi és, però jo crec que ningú té la clau de com gestionar la pandèmia. Ni a Catalunya, ni a Espanya ni a Europa. Illa està més per construir que per criticar.

Compten amb un 'efecte Illa' o és un eslògan?

Jo crec que és real. Quan ell fa el pas es mouen coses. En l'àmbit propi dels socialistes però també fora. Obre un ventall de vot a persones que no són tradicionalment votants socialistes. Agafant amb pinces les enquestes, crec que l'*efecte Illa* no s'ha acabat, i la prova és que des del primer dia és objecte d'atac per part de totes les formacions. Representa una expectativa real

de canvi, l'única possibilitat de canvi. Si és el guanyador en vots presentarà candidatura a la presidència, i això s'ha de prendre en consideració.

Però l'últim CEO desinfla aquest efecte.

Les enquestes són com un perfum. L'has d'olorar per saber per on van les coses, però si te'l beus és profundament indigest. Però unes i altres indiquen que Illa ha fet un salt quantitatiu i qualitatiu i que el situen en una posició en què pot aspirar a la presidència. Molta gent en els actes ens ha transmès que per primera vegada es planteja votar-lo.

En una paraula. Com defineix la legislatura que acaba?

Perduda. Jo separaria la pandèmia de la resta. És molt fàcil criticar des de fora la gestió de la pandèmia i, com deia abans, ningú en té la solució màgica. Obviant això, ha estat una legislatura presidida pel desacord en el govern. Es dona un fenomen molt curiós: els partits del govern s'odien en el govern i s'estimen en els debats. En l'última diputació permanent jo vaig veure coses mai vistes pel que fa a retrets. Les desavinences han estat constants; fins i tot per exemple en el model socioeconòmic. I això ha frenat molt, amb un resultat molt dolent per a tothom. Que Catalunya per tercer any seguit no lideri el PIB de l'Estat és una mala cosa. I hi ha coses criticables, com l'infranquejament o la falta d'infraestructures, però lideràvem igualment. S'ha projectat inestabilitat i inseguretat. Això ha tingut com a conseqüència que hagi

marxat indústria –també hi ha qui els ha posat passarel·les perquè ho fessin– i que n'hi hagi hagut que no han contemplat Catalunya com a possibilitat. Hi ha hagut contradiccions internes molt reprovables.

Al seu parer, quina responsabilitat ha tingut el president Torra en la situació que descriu?

Una de molt important: el 29 de gener de l'any passat va dir solemnement que el govern estava trencat i que no hi havia confiança. En aquell moment havia de convocar eleccions. Va ser una irresponsabilitat.

Però va venir la pandèmia. Era difícil.

Encara no hi havia un escenari de pandèmia. Hi érem a les portes, és cert. Probablement no s'haurien pogut celebrar, però era el que tocava. No pots dir que no tens confiança en el soci i després no fer res. Hi ha tensions *creatives* i això és normal. Altra cosa és l'enfrontament descarnat i obert; i molts sectors econòmics així ho han percebut. Hi ha hagut consellers que han treballat per anar contra altres consellers, i això és dur. Qui millor oposició ha fet al govern ha estat el mateix govern. I això ens hauria de fer pensar molt.

Abans deia que el procés ha creat divisió.

No hi ha la crispació que hi havia en les eleccions del 2017, quan se sortia de l'1 d'octubre.

Ramon Espadaler, fotografiat aquesta setmana a les portes del Parlament de Catalunya ■ JUANMA RAMOS

com no s'ha de fer. Amb una llista del govern amb propostes per rebre els fons de la UE i que no ha pactat amb ningú. Això s'ha d'interlocutar i cal la concertació publicoprivada. El govern pot marcar criteris, però no pot agafar-se en exclusiva la prerrogativa. És tan gran el repte que ens necessitem tots. La situació econòmica és dramàtica tant en grans empreses com en autònoms i el que hi ha al mig. Esperen dels polítics respostes sensibles, compromís i realitat. Ens juguem el país actual i de futur.

Però per a això que diu fan falta molts diners, i no n'hi ha.

Europa està disposada a injectar molts diners, el que passa és que no ho farà de qualsevol manera, sinó sota criteris com la descarbonització o l'energia neta, la digitalització... És una mirada molt diferent. Europa ha canviat molt en les seves prioritats, i aprofita el desastre per, per exemple, incidir en les renovables.

Això està molt bé, però implica un temps que la gent que ara mateix està atrapada no té. No li sembla que hi ha d'haver una resposta amb més celeritat?

Hi ha d'haver mesures d'UCI i mesures de planta. La primera resposta ha de ser diner a fons perdut per poder salvar els mobles, i posteriorment ja vindran crèdits, allargament de pagament d'impostos... Quan et fan una transfusió de sang no te la tornen a treure. I ara el que necessita l'economia és aquesta transfusió a fons perdut.

Però això no es fa a Catalunya ni, encara menys, a l'Estat.

Probablement no s'ha tingut prou coratge. El mateix Illa ha dit en més d'una ocasió que ara no és moment de mirar el dèficit públic que ara es generarà. A diferència de la crisi anterior, en què l'endeutament era un marc inamovible, ara és la mateixa Europa qui reclama el dèficit per sortir-nos-en.

I socialment? Quina és la sortida?

La protecció de la salut i l'economia depèn molt de com evolucioni la pandèmia, però no es pot perdre de vista la crisi social, que hi està íntimament relacionada. La solucionarem en la mesura que es recuperi l'economia i que tinguem la intel·ligència d'utilitzar els recursos per fer polítiques socials. És clar, com diu Salvador Illa, que la solució no és més pressió fiscal. Ara el que cal és que el malalt respiri. ■

10 coses que no sabies...

Arqueòleg. Llicenciat en història medieval, va treballar uns quants anys com a arqueòleg per al servei de conservació de monuments de la Diputació de Barcelona. Va dirigir l'excavació de Sant Miquel de Cardona i té diverses publicacions.

Cop d'estat. El 19 d'agost de 1991 va viure en directe amb un grup d'amics a Moscou el cop d'estat contra Gorbtxov. Era al país convidat per Cristina Gallach, de qui és veí i amic, i que els va deixar el seu apartament.

Plomes. Només escriu amb ploma estilogràfica. En té un grapat, però cap és particularment valuosa.

Tres fills, tres músics.

Aprèn música amb els seus tres fills: la Maria i la Queralt van a l'Escola de Música de Vic i el gran, en Miquel, fa el darrer curs del grau professional de violoncel al Conservatori de Vic i acaba d'entrar a la Jove Orquestra Nacional de Catalunya.

Persistent. Es va auto-imposar apimar-se. I entre la dieta i el caminar per la plana de Vic, va perdre 14 quilos en un estiu.

Disciplinat. Va passar de fumar més d'un paquet al dia a cap cigarret el 10 de juny del 2001.

Addicte al cafè. Ha deixat el tabac i, en canvi, és incapaç d'arribar a la feina sense haver pres abans un cafè.

En Timi. Es va resistir durant força temps a tenir gos perquè l'Anna i els seus tres fills viuen en un pis –cinc persones–, fins que la Maria va demanar en la carta dels Reis que volia “un gos o res”. Des d'aleshores conviu amb Timi.

Òmnium Cultural.

Quan era regidor de Cultura de Sant Quirze de Besora amb l'alcalde Joaquim Bosch el juliol del 92 van dedicar una plaça a Òmnium Cultural. Va ser la primera plaça dedicada a Òmnium a Catalunya.

Puntual. Ho va aprendre del seu pare. Ho considera una demostració de respecte cap als altres.

El país ho és tot, i els sentiments s'han de respectar, entendre i gestionar

Però encara queda molt terreny per fer en la reconciliació. Es tracta més de mirar endavant que no pas de fer retrets o de revenges. Haurem de fer tots examens del que hem fet bé i malament, nosaltres també. Si ens enroquem només en el mandat de l'1 d'Octubre o en una negativa ja no de les aspiracions de Catalunya sinó sobre la pròpia catalanitat, aquest país no tindrà solució. El país ho és tot, i els sentiments s'han de respectar, entendre i gestionar. La política és l'acord entre diferents i allò que és possible en cada moment. No es podrà aconseguir de la nit al dia perquè les ferides són profundes.

Vostè estava en el govern que va fer la consulta del 9-N. En perspectiva, com ho veu?

Va ser un procés de participació, per tant hi va haver una voluntat clara de no ultrapassar els límits de la legalitat. També és cert que quan jo vaig veure el caire que prenia tot vaig abandonar aquell govern d'una ma-

Aquestes eleccions no van d'independència sinó de reconstrucció

nera molt sensata per totes les parts. Jo vaig agrair molt al president Mas l'oportunitat que m'havia donat, però no podia continuar per aquell camí perquè no arribaria al port que el govern volia. El meu port era diferent.

Es van respectar els límits de la legalitat però es va inhabilitar el president Mas i diversos consellers, algun com Joana Ortega, d'UDC, també.

Hi va haver unes conseqüències doloroses perquè, insisteixo, no es va traspasar la legalitat.

Vostè ha passat d'estar en el govern del 9-N a anar amb una llista que va avalar el 155. Com es gestiona això?

Vaig estar de forma molt conscient en el que va representar el 9-N i me'n vaig desmarcar posteriorment. I crec que el 155 no és conseqüència del 9-N sinó de la violentació institucional i legal. És la resposta previsible per part de l'Estat i el constitucionalisme. No era la resposta que

Ningú té la clau de com gestionar la pandèmia. Ni a Catalunya, ni a Espanya ni a Europa

nosaltres desitjàvem, perquè el nostre lema era “Ni 155 ni DUI”, el camí del diàleg.

Illa ha dit que no governarà amb ERC, que ha salvat més d'un cop els mobles al govern socialista de Madrid. No és tancar-se portes?

També ha dit ERC que no governaria amb Illa. La nostra aspiració és tenir com més força millor per no dependre tant de tercers. Volem persuadir perquè es vagi a votar per prioritzar la recuperació econòmica i deixar l'embolic que ha estat el govern actual, que ha estat un fre en si mateix. Volem tancar el desori i aportar estabilitat. El 14-F el que jutgem és el govern de Catalunya i qui ens governarà els propers quatre anys. Ni jutgem el govern d'Espanya ni decidim el govern d'allà. Això es farà quan toqui.

Insisteix en la reconciliació però també en la reconstrucció. De quina manera?

Amb acords transversals. Sé

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

Número 2 de la candidatura d'ERC per Barcelona

Laura Vilagrà

“Altres vies semblen més ràpides, però serien segurament vies mortes”

RUTA “JxCat ha de sortir de l'immobilisme i plantejar propostes més àmplies; la CUP també ha fet aquesta reflexió” **PUGNA** “Tenim clar que el rival electoral és el PSC, venim a substituir-lo”

Òscar Palau
BARCELONA

Vostè té una àmplia trajectòria política, però tot just fa el salt al primer pla. A què atribueix el “fitxatge”? Li ho va proposar el mateix Oriol Junqueras?

Sí, m'ho va demanar ell directament, pensant en perfils de gent amb experiència en la gestió per desenvolupar polítiques en profunditat, perquè aquesta legislatura, esperem que de quatre anys perquè la coalició sigui més sòlida tot i les dificultats que aniran sortint, puguem treballar molt intensament per fer els canvis que necessita el país. Soc aquí perquè conec l'administració a fons, gairebé totes les locals i les nacionals, i des del minut 1 puc imprimir una agenda transformadora, que és el que pretén ERC ara. Hem volgut constituir un equip sòlid, cohesionat i amb capacitat de treball des del començament, i no una suma d'individualitats sovint dissonants i desharmonitzades, perquè aquesta legislatura serà molt complexa en plantejar reptes de tipus social, econòmic i polític molt grans.

La va sorprendre que la ‘repequesquin’? Potser ja donava per acabada la seva etapa política... Sempre deia en broma “amenago amb tornar”, però certament no hi pensava ara. Estava molt bé on treballava, tinc nenes de 7 i 10 anys i ho tenia tot molt estructurat, però els que estem en partits sabem que en qualsevol moment podem sortir com a titulars, i no podem dir que no, i menys amb gent que se l'ha jugat tant i està sacrificant tant,

Un “fitxatge” per a la gestió

Laura Vilagrà i Pons (Santpedor, 1976) va estudiar la seva passió, ciències polítiques, i després la seva vocació, l'administració, en un màster de direcció pública. Des de ben jove, doncs, ja es va enfocar i formar en aquest món, que va completar amb el que anomena un altre “màster”: l'alcaldia de Santpedor, del 2003 al 2015. Veu el municipalisme com una “gran escola” que ajuda a tocar de peus a terra, trobar solucions i bastir aliances amb gent “que potser pensa una mica diferent, però amb qui mires per uns objectius conjunts”. Fugir de picabaralles, afrontar els problemes amb optimisme i buscar ponts d'entesa és la seva filosofia, que també ha desenvolupat com a gerent del Consell Comarcal del Bages, on a més de dur-se bé amb tots els grups ha après sobre processos de contractació pública en àmbits com les beques, els ajuts a l'habitatge o el transport escolar. Vilagrà també té experiència en l'àmbit nacional, ja que va ser diputada del 2006 al 2011, i després delegada a la Catalunya Central, on va poder conèixer tots els departaments per dins, del 2016 fins a l'aplicació del 155.

simplement perquè no pensava que fos el meu moment. Doncs sí, ho és, i és l'hora de sortir a treballar intensament pel país.

Hi ha qui els acusa, a vostè i a Aragonès, de tenir un perfil tecnocrata i amb poc carisma...

Jo sempre que m'he presentat al municipi he tingut excel·lents resultats, qui em coneix sap la meva trajectòria i què puc aportar. M'agradaria que m'avaluessin per la feina feta, pel rendiment de comptes, no per altres coses que de moment, com que no em coneixen, no poden avaluar. Aragonès el que no té és un lideratge testosterònic, que són els del segle XX; al XXI ja no funcionen, ara són més visionaris i relacionals. Hi ha molts tipus de lideratges, i a mi m'agraden més els del segle XXI com el del Pere, que planteja un equip coral on tothom se sent còmode, amb una visió molt clara. En política a vegades es presenten candidats que poden semblar

bons per ser mediàtics, però després són mals gestors. Nosaltres hem apostat per candidats sòlids i bons gestors.

El fet de ser la número 2 vol dir que serà la cara visible al Parlament? O pel seu perfil més aviat té lloc reservat al govern?

Dependrà primer del suport que ens doni la ciutadania, i després de l'equip que plantegi com a president. Jo soc més executiva que legislativa, la meva trajectòria ho diu, m'agrada arromangar-me, vinc a treballar i a resoldre reptes i desenvolupar polítiques públiques, és el que he fet més fins ara i on gaudeixo més. Ara, m'he ficat en un tren i no sé en quina estació s'aturarà.

Cita sovint Guardiola, que és del seu poble, i fins i tot l'ha posat com a referent per a ERC...

Com a alcaldessa em va entrevistar la BBC, la televisió de França, d'Alemanya... Han vingut sovint mitjans de tot el món

per actes amb Guardiola, és un fenomen global. I sempre em pregunten d'on em sembla que venen les seves virtuts. I jo no és que el conegui molt, ni que sigui gaire futbolera, però sempre els deia que ell beu dels valors rurals, de la pagesia, de l'esforç, de ser humil, de treballar de sol a sol... Aquests també són els meus valors, els d'aixecar la persiana sempre malgrat les dificultats, i aquesta filosofia em serveix molt per explicar que el moment actual és de molt treball, de no tants simbolismes i declaracions i anar per feina. Guardiola és qui treballa més, i analitza molt bé la jugada i les virtuts i defectes dels rivals però també els propis, i després és capaç de bastir una estratègia guanyadora. És una mica el que ha fet ERC quan ha plantejat el “Tornarem a vèncer” i la necessitat dels grans consensos entorn a l'amnistia i l'autodeterminació, ser molts a la pinya.

Venim d'una legislatura plena de topades. ERC ara diu que no atacarà JxCat, però no para de llançar-li dards sobre corrupció, si són els de sempre, els purs...

Dir que volem substituir els 40 anys d'uns i altres tampoc és un atac directe, són les ganes que tenim ERC de liderar la presidència, per això ens presentem. El que fem és posar en evidència la manca de propostes, les contradiccions del PSC, perquè nosaltres venim a substituir-lo, estem orgullosos de ser el partit que hem incorporat més gent a l'independentisme de fora de les nostres fronteres electorals. Tenim molt clar que el rival electoral és el PSC, i pretenem ser útils a votants socialistes

que ara veuen que no té projecte ni propostes pròpies per a Catalunya... Aquest és el nostre objectiu: substituir el PSC, guanyar-lo; no entrarem en retrets amb els companys amb qui volem fer coalició per governar.

Quan assenyalen el PSC i l'efecte Illa com a gran rival, no l'estan promocionant en el fons?

La campanya sempre és molt dura, molt personal, els candidats surten a la palestra constantment i els que som a segona fila podem explicar més propostes en profunditat... Jo em sento molt còmoda en els mítings podent parlar de gestió. Des de fa temps nosaltres hem explicat que volem apartar el PSC de les institucions del país, perquè la nostra estratègia independentista de via àmplia passa per ser a totes, i ser més del 50%. Ho hem de consolidar en aquestes eleccions, però en vindran d'altres, i volem a llarg termini apartar els partits que no estan pels consensos del 80% sobre l'autodeterminació i l'amnistia.

Insisteixen en un front sobirania, però la majoria ho ha descartat ja. Hi ha alternativa real a renovar el pacte amb JxCat?

La nostra alternativa ja l'hem explicat: fer un govern republicà entre els que volen transformar aquest país i fer una república per a tothom, i això va des del PDeCAT, a Junts, la CUP i comuns, tots serien benvinguts.

Després d'una vasta trajectòria entre bastidors en la política, Vilagrà treu ara el cap a l'escenari com a número 2 d'Aragonès ■ JUANMA RAMOS

rament serien vies mortes i de frustració, serien tornar a estampar-nos. A escala internacional se'ns està monitoritzant, i com més força tinguem amb més força encararem aquesta etapa. I de cara a negociar coses amb l'Estat, no és el mateix anar-hi quan s'han guanyat suports que quan se n'han perdut. A ERC hem vist que quan hem guanyat eleccions, espanyoles o municipals, tenim molta més força per negociar i capacitat d'incidir en l'agenda política, a l'Estat i en altres àmbits. L'objectiu és aquest, ser més forts, estar més preparats; hem après moltes coses i ara ja no ens tornarem a equivocar en el mateix.

Fa tres anys que l'independentisme busca, sense èxit, una estratègia conjunta. Després de les eleccions serà més fàcil?

Dependrà molt de com quedin els resultats. JxCat ha de sortir de l'immobilisme en què sembla instal·lada, ha de plantejar propostes més àmplies. La CUP també ha fet aquesta reflexió i ha plantejat coses més possibilistes, i també ens hi podem apropar més. És en aquest context que plantegem parlar-ne a fons per arribar a consensuar l'estratègia. En una negociació tothom s'ha de moure, però al final tots confluïm en la idea que el millor seria un referèndum. Ara hi haurà actors nous a tots els partits i serà el moment d'intentar fer unes noves bases, superar la pandèmia i la mala situació econòmica i encarar el procés polític amb un escenari de nova etapa de victòria.

Hi ha molt malestar amb mesures dictades pel govern, que s'han atribuït a les àrees d'ERC. Pot passar factura electoral?

A ERC som responsables i ens hem ficat el país al darrere per sortir de la crisi, i podem dir ben clar que Catalunya ha fet els deures, i en canvi l'Estat no. Malgrat que s'entén perfectament que la gent estigui empiçada, perquè la limitació ha estat important, cal valorar que gràcies a això hem aconseguit torçar l'onada molt més ràpid i tenir molts menys morts per mil habitants que altres territoris o estats que tenen les escoles i la restauració tancades. No hem hagut de prendre mesures tan estrictes i hem tingut bons resultats. Tot és millorable i s'empatitza amb el patiment col·lectiu, però les responsabilitats que ens han tocat les hem abordat amb èxit acceptable. ■

@ L'entrevista sencera, a www.elpuntavui.cat

10 coses que no sabies...

Vells coneguts. Havia coincidit a la JERC amb Pere Aragonès, amb qui després va treballar en la comissió d'habitatge i medi ambient del Parlament.

Autònoms. A casa seva eren comerciants: la mare era comptable de diverses botigues i en va tenir una de pròpia, de roba d'home. El pare, mecànic, tenia un taller de cotxes amb un soci.

Nedadora. Ha nedat des dels 3 anys. La primera feina va ser de monitora de natació. "Per això vaig ser alcaldessa, tots els nens deien als pares que em votessin", riu. El veu un esport que dona solidesa. "Entro a l'aigua amb un problema i surto amb mig", assegura.

Premiada. De mans del president Pujol, quan feia BUP va rebre un premi a l'esperit científic juvenil per un treball sobre poemes de Martí i Pol. Quan va plegar, ERC també la va premiar per la trajectòria municipal.

Precocitat. Vilagrà va ser l'alcaldessa més jove de Catalunya, en ser escollida amb només 26 anys.

Ecologia. Va ser secretària de política municipal i medi ambient d'ERC el 2008 i el 2009. A Santpedor, per exemple, va aconseguir que el reciclatge passés del 8% al 80% amb la implantació del sistema porta a porta.

Fit a fit. Va ser gerent de la Fundació Santa Maria de Comabella, que treballa amb malalts mentals, persones de difícil reinserció i gent gran amb dificultats. "Va ser molt revelador veure la cara a la pobresa", diu.

Cites musicals. Li agraden grups catalans com Blaumut, Obeses, Stay Home o Txarango, i fins i tot n'ha citat fragments en els mitings. "Ara ja he generat certa expectativa i tot", riu.

Lectures. Sobretot recerques i "coses que puguin aportar coneixement", si bé el seu llibre favorit és 'Laura a la ciutat dels sants', que "beu" d'obres feministes com 'Madame Bovary'.

Vins DO Bages. Tastar-los és un dels seus plaers: "En sóc fan, és molt petita però amb vins molt bons i singulars", diu al web d'ERC

Conec a fons l'administració, i des del minut 1 hi puc imprimir una agenda transformadora

Òbviament dependrà de l'aritmètica electoral, però després no sé si hi haurà aquests vetos encreuats, perquè en l'àmbit municipal ja s'ha donat i hem estat capaços de teixir aquestes coalicions a Tarragona, a Lleida, a Sant Vicenç dels Horts... I potser inicialment semblaven impossibles. Per tant aquests partits veurem què fan a partir del 15. En qualsevol cas la nostra proposta és inclusiva, podríem fer un govern sòlid, perquè el repte és ingent i tots els partits que estiguin en la línia dels grans consensos hauríem de remar en la mateixa direcció.

Si JxCat quedés davant d'ERC, investrien Laura Borràs?

Sempre que s'ha donat aquesta circumstància, ERC ha investit el president Mas, Puigdemont, Turull i Torra, i per tant el nostre compromís és clar i l'hem demostrat sempre que ha calgut. El que hem de preguntar és si al revés, si quan ERC guanyi,

Aragonès planteja un equip coral, és un lideratge del segle XXI i no testosterònic com els del segle XX

això serà així, perquè sabem què va passar a la Diputació de Barcelona. En tot cas esperem que hi hagi aquesta lleialtat quan sigui el moment.

JxCat va parlar d'aixecar la DUI si se supera el 50%, després d'un referèndum... Segons ERC, què ha de passar si s'hi arriba?

S'està veient que la proposta de JxCat no és clara, i que no té un programa electoral ben articulat, perquè un dia diu una cosa i un altre dia, una altra, i això fa patir perquè despista l'electorat. Nosaltres sempre hem dit el mateix: hem fet una reflexió, hem analitzat molt bé el que ha passat en els darrers anys, les nostres fortaleses i debilitats, i també les de l'altra banda, les de l'Estat. Hem de superar el 50%, però aquesta majoria ha de ser hegemònica i l'hem de consolidar, perquè si no ens frustrarem un altre cop. I això ho hem fet també analitzant la situació internacional, quin és el marc

Guardiola beu dels valors rurals, de l'esforç... Són també els meus, d'aixecar la persiana sempre

europeu en què ens movem. Per entrar a la Champions dels estats no ens esperen amb els braços oberts; al contrari, som una amenaça. Com que anem per la via de les eleccions i no el referèndum que voldríem i l'Estat no vol pactar, a escala internacional ens han de veure determinats, forts, preparats i consolidant aquesta majoria social i política en el temps, hem de demostrar clarament que és així.

Veu futur a la taula de diàleg?

La via d'ERC és multilateral, sempre hem de ser els que tenim la bandera del diàleg, encara que els resultats siguin migrats, també perquè a escala internacional es visualitzi. Si demostrarem reiteradament que som majoria, al final serem capaços de saltar el mur, no ens hi volem estavellar. I per saltar necessitem entendre molt bé en quin context català, estatal i europeu ens movem. Altres vies semblen més ràpides però segu-

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

ERC diu que és “impossible” un pacte amb el PSC i exigeix que “ningú menteixi més”

■ Aragonès tanca “del tot” qualsevol possibilitat i lamenta les “mentides interessades” per desgastar-los ■ Presenta un decàleg per fer un “cordó sanitari” a la ultradreta

Òscar Palau
BARCELONA

“Impossible del tot.” ERC ha negat per totes bandes des de fa mesos que hi hagi cap possibilitat de pactar amb el PSC a la Generalitat, però poques vegades amb la contundència amb què ho va fer ahir el candidat, Pere Aragonès, en el míting central de Barcelona, davant unes 150 persones al parc del Clot. “Diguem-ho clar: amb el PSC del 155, ERC no hi té res a fer a les institucions de Catalunya, de cap de les maneres. Que ningú menteixi més, que ningú jugui a enganyar”, va etzibar per tancar el debat, mentre exigia que s’acabin les “mentides interessades” i retreia a qui encara sembla dubtes des de l’independentisme que ho fa només perquè “té por” d’una victòria d’ERC i tan sols pretén “desgastar”. Per si no havia quedat clar que la seva aposta és un front sobiranista, fins ara rebutjada també per les altres parts, Aragonès va explicar que, en l’eventual govern de via àmplia que propugna, no hi serà mai “qui estigui en contra d’un referèndum i de l’amnistia”, com tampoc hi haurà espai, advertia, això sí, per a la “corrupció ni per als que reparteixen carnets ideològics o d’identitat”.

Aragonès, que al matí havia presentat un decàleg contra l’extrema dreta que ha convidat la resta de partits a signar, va insistir a demanar-los un “cordó sanitari” contra Vox, i es va mostrar “sorprès” que la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, es preguntés arran d’això quin feixisme vol aturar ERC. “Doncs el que tenen davant seu al Congrés! Que no el veuen? O és que volen donar-hi sentit d’estat?”, carregava. El republicà aprofitava per tornar a posar en evidència les ganes

Pere Aragonès, en ple acte electoral ahir al vespre al districte barceloní de Sant Martí ■ EFE

Exigeixen explicacions pel CIS sorpresa que infla Illa

“Junqueras ens té prohibit parlar d’enquestes”, va dir el portaveu d’ERC al Congrés, Gabriel Rufián, dijous quan el CIS sorpresa que impulsava Salvador Illa acabava de sortir del forn. “Última hora: segons el CIS de Tezanos, Illa guanyaria les eleccions a Catalunya, la lliga, la copa, la Champions, Masterchef, Pa-

sapalabra i el pot de Saber y ganar”, va piular Rufián poc després a Twitter tot violant el vet republicà. Feta la ironia, però, ERC va passar a l’acció i va registrar ahir al Congrés un bloc de preguntes escrites perquè Pedro Sánchez relati l’ús partidista d’una enquesta pagada pel contribuent.

Per què un CIS en plena

campanya, quin és el cost i quina és la conveniència, “més enllà d’intentar influir en la tendència de vot”, són algunes de les qüestions que ERC vol saber. La JEC ja ha amonestat Fernando Grande-Marlaska per haver animat Illa de cara al 14-F en el compte de Twitter del Ministeri de l’Interior. ■ DAVID PORTABELLA

del candidat socialista, Salvador Illa —que ahir va evitar rebutjar-ho de nou en el debat que van mantenir a la SER—, d’acceptar els vots de Vox per assolir la presidència, arribat el cas. “Volen fer un Valls amb Vox”, alertava Aragonès en al·lusió al cas de Barcelona, en què el vot de l’ex primer ministre francès va donar a Colau l’alcaldia amb el fi únic d’evitar que l’assolís ERC. Segons ell, l’única manera d’evitar-ho ara és simplement que “no puguin” fer-ho perquè no sumen. “No deixeu que al Parlament passi el mateix que va passar a l’Ajunta-

ment”, havia alertat abans el gran perjudicat d’aquella maniobra, Ernest Maragall. “Davant l’operació Valls a Barcelona, reivindicuem l’aposta republicana a Lleida, i davant l’operació sociovergent a la Diputació de Barcelona, l’aposta republicana a la Diputació de Lleida i de Tarragona”, etzibava al seu torn la número 1 a Ponent, Marta Vilalta.

Tot just ahir al matí, Aragonès —igual que la candidata de JxCat, Laura Borràs— va rebre una denúncia judicial de Manuel Valls per haver-s’hi referit com a “xenòfob” en el debat de diumenge a TVE. La

demanda exigeix a Aragonès que reconegui que les expressions són “objectivament falses” i constitutives de calúnnia i d’un delictes d’odi, i va exigir disculpes. El republicà, per contra, lamentava al vespre que se’ls vulgui “emmordassar” i recordava que ja ha rebut denúncies similars per haver assenyalat la corrupció de la monarquia o del sindicat policial Jusapol per l’1-O, que no van tenir cap recorregut. “Encara que em portin als tribunals, no em faran callar ni els monàrquics, ni la Guàrdia Civil ni l’extrema dreta”, cloïa. ■

L’acte de Cs d’ahir amb Anna Grau, Inés Arrimadas, el candidat Carlos Carrizosa i Sabino Méndez ■ CS

Cs llança un pla de xoc de rescat per a la cultura

■ Proposa una línia d’ajuts de fins al 75% dels ingressos perduts pels creadors

F. Espiga
BARCELONA

Amb la presència de Sabino Méndez, ex compositor i guitarrista dels Troglodites, que van créixer sota l’ombra de Loquillo, el candidat de Cs, Carlos Carrizosa, va presentar ahir a la tarda, en una acte telemàtic, les propostes per reflotar el sector de la cultura i, més específicament, el de

la música. Per fer-ho, Cs proposa un pla d’ajuts per als afectats que cobreixi fins al 75% dels ingressos perduts per la pandèmia, congelar les quotes d’autònoms als que hagin hagut de cessar l’activitat i una injecció de 4.000 euros per sales de concert temporalment clausurades. L’acte, en el qual també van participar Inés Arrimadas i Anna Grau, es va tancar amb Méndez tocant el *Ritmo del Garaje* i el *Cadillac Solitario* amb un banda de membres de Ciutadans en què Edmundo Bal exercia de bateria. ■

Albiach retreu a ERC no fer la conselleria de Feminismes abans

■ La cap de llista d’En Comú Podem reivindica el paper de les persones trans

J.A.
BARCELONA

La cap de llista d’En Comú Podem (ECP) va retreure ahir a ERC que ara s’apunti a la creació d’una conselleria de Feminismes que la seva formació ja defensa des de fa anys, recordant-li que “estan governant des del 2015 i l’haurien pogut posar en marxa”. Malgrat tot, ho va considerar “una bona notícia”, però va demanar “coherència” i que

“el que es digui en campanya es faci després”. Els comuns proposen que la conselleria també sigui pel col·lectiu LGTBI.

Albiach va participar en un acte amb la ministra d’Igualtat, Irene Montero; l’alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i Susanna Segovia, i va replicar a la vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, que “reconèixer drets d’altres persones no té per què ser vist com una amenaça per a ningú”. Calvo s’havia mostrat preocupada perquè la llei trans que s’estava elaborant inclogués poder triar el gènere només per desig. ■

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Jordi Panyella

Entre Vox i els fantasmes

Barcelona és, avui, una ciutat plena de fantasmes. Els seus hotels, per exemple. Són edificis enormes amb l'entrada tapiada, establiments tancats al públic, buits d'ànimes, adormits en un son profund, un malson propi de les històries espectrals. Alguns hotels, pocs, intenten plantar cara a la maledicció de la Covid-19 i mantenen l'activitat, a mig gas, com un malalt amb respiració assistida, resistint-se tant com poden a convertir-se en morts vivents.

Resisteix, entre d'altres, l'hotel Miramar, un gran luxe situat al llevant de Montjuïc, que tot i la bona voluntat del personal i la persistència de la propietat, amb prou feines arriba al 40% d'ocupació, tot públic del país, gent amb diners que es concedeixen un petit caprici per fugir del tedi del confinament.

I com que els ingressos habituals són escassos, el Miramar no diu que no a qualsevol que vulgui fer servir les seves instal·lacions per dur-hi a terme qualsevol tipus d'acte públic. I qualsevol és qualsevol, també actes polítics com el que ahir hi va celebrar l'equip de campanya d'Alejandro Fernández, que, per a l'ocasió, i per no desentonar amb el clima general de la ciutat, va fer comparèixer el seu candidat amb dos fantasmes polítics, si és que la política l'hem d'entendre des d'una òptica actual, dels que avui breguen per obtenir una plaça de diputat al Parlament de Catalunya.

Cayetana Álvarez de Toledo té tot l'aspecte d'aquell cèlebre personatge que Tim Burton va portar al cinema d'animació amb el nom de la núvia cadàver. La languidesa física, postural i verbal de la que va

Fernández, Vidal-Quadras -en format virtual- i Álvarez de Toledo, ahir a l'hotel Miramar de Montjuïc ■ JPF

ser número u del PP per Catalunya a les últimes eleccions generals s'adiu perfectament amb l'imaginari fantasmagòric d'aquell ésser de ficció. El passat polític de De Toledo al Principat és del tot paorós, per arrencar a córrer com si ha-

L'expresident del partit d'ultradreta retorna a l'òrbita popular amb una aparició plàsmica

guessis vist un esperit, no n'hi ha per menys davant de qui va obtenir el pitjor resultat de la història dels populars en unes eleccions al Congrés dels Diputats.

Potser és per això que una de les accepcions del mot *fantasma* és "aquell que presumeix molt, però que no respon a les expectatives

que desperta". Ahir De Toledo va tornar a la fatxenderia que tant li és pròpia i, copiant el discurs de l'oracle de l'espanyolisme, Vargas Llosa, va escopir sobre el nacionalisme dient que és la dèria dels que volen "tornar a la tribu".

El desvergonyiment propi dels fantasmes fa que, per exemple, Cayetana Álvarez no tingués cap problema a tornar ahir a Barcelona per al·lisonar els que ja li van dir que no la volien per res i insultar aquells que encara creuen en "la bajanada", va dir, de tirar endavant el projecte independentista.

Per si no n'hi havia prou, l'altre company de viatge que el PP va posar ahir al costat d'Alejandro Fernández va transportar definitivament al país dels morts vivents de la política. Alejo Vidal-Quadras, retornat ahir al món dels populars després de transitar per l'avern

ideològic de Vox, partit que va arribar a presidir, va compartir acte amb el candidat popular a través d'una aparició virtual, traient el cap per una pantalla que l'organització va posar entre els altres dosponents, una aparició plàsmica, iconoclasta, incendiària, perquè va vaticinar que gràcies al PSOE s'acosta un temps de "ruptura violenta en la societat catalana".

I tota aquesta moguda per què? Doncs per parlar d'un dels temes que capfiquen Fernández, el populisme. Una obsessió que viu com si d'un fantasma del passat es tractés que es vol treure de sobre. Va voler ser un debat d'altura, però va ser bilis, pura i dura, que va rubricar Alejandro en equiparar els independentistes amb malalts, a qui cal aplicar una "teràpia". La recepta, un fantasma del 1978: la Constitució Espanyola. ■

CUP Clam per descentralitzar les renovables

La CUP rebutja un "Íbex verd" en què les grans empreses acaparin la producció d'energies renovables i aposta per un model d'autoabastament i descentralitzat en què es prioritzi la producció d'energies renovables prop dels centres consumidors i una distribució territorial equilibrada de les centrals renovables. "No ha de ser així perquè ho diu la CUP; ho diu la llei del canvi climàtic", va explicar ahir l'exdiputat al Parlament Sergi Saladié a la fortificació del poblat ibèric Coll de Moro, a les Terres de l'Ebre. La candidata per Tarragona Laia Estrada va defensar que el futur govern hauria de tenir una vicepresidència dedicada en exclusiva a polítiques climàtiques.

■ REDACCIÓ

PDECAT Chacón compara el cas Bárcenas amb Netflix

"És més propi d'una sèrie de Netflix que d'un estat del segle XXI a Europa." D'aquesta manera es va referir ahir la candidata del PDeCAT, Àngels Chacón, davant la porta del Congrés dels Diputats a la confessió de Luis Bárcenas sobre el finançament il·legal del PP. Al seu parer, la situació és una "mostra evident de la degradació democràtica" de la política. Chacón es va desplaçar a Madrid per dirigir-se als votants residents fora de Catalunya per convidar-los a exercir el vot per correu en l'últim dia en què es podia sol·licitar. La candidata també va denunciar la "repressió" a Catalunya, amb una "situació anormal de polítics a la presó i l'exili". ■ REDACCIÓ

Club Natació Banyoles

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE SOCIS

Benvolguts/des socis/sòcies,
Us convoquem a l'Assemblea General Ordinària de socis que tindrà lloc el dijous dia 25 de febrer de 2021, a les 20.00 h, a través de mitjans digitals (en línia), amb l'ordre del dia següent:
1.- Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària celebrada el 27 de febrer del 2020.
2.- Ratificació de càrrecs de la Junta Directiva.
3.- Informe de les activitats socials i esportives de l'any 2020.
4.- Aprovació, si escau, de la memòria, la liquidació del pressupost, el balanç i els comptes de l'exercici 2020.
5.- Aprovació, si escau, de la modificació d'estatuts per facilitar la desgravació fiscal de part de la quota social.
6.- Lectura de les propostes formulades per escrit pels senyors socis i sòcies, rebudes com a mínim amb vuit dies d'antelació a la celebració de l'Assemblea.
7.- Proposta i aprovació, si escau, de les noves quotes de l'any 2021.
8.- Proposta i aprovació, si escau, del pressupost de l'any 2021.
9.- Torn obert de paraules.
La Junta Directiva Banyoles, 29 de gener de 2021
Notes importants,
a) La informació sobre les matèries objecte de l'Assemblea, punt 4t, estarà a disposició dels socis a la Secretaria del Club durant els 10 dies naturals anteriors al de la realització de l'Assemblea.
b) L'acreditatiu per assistir a l'Assemblea serà el DNI.
c) L'Assemblea serà en línia a través de la plataforma Zoom. Caldrà registrar-se prèviament a través de l'àrea privada. Es publicaran les instruccions per fer-ho a través dels mitjans habituals del CNB i per correu electrònic.

El lleure educatiu vol un rescat per les pèrdues

R.M.B.
BARCELONA

L'Acellec, una de les patronals del lleure educatiu, proposa als partits que es presenten a les eleccions una trentena de mesures que ajudin a la seva projecció social i econòmica. Una de les mesures més urgents que reclama és la

creació d'un fons de rescat per pal·liar els efectes de la pandèmia, "que ha deixat bona part del sector en una situació límit", segons la patronal. Durant el confinament es van cancel·lar totes les extraescolars i les colònies. Les extraescolars estan patint moltes restriccions aquest curs, i les colònies pràcticament

han caigut a zero.

L'Acellec vol que es faciliti i es promogui la participació de la petita i mitjana empresa als concursos públics i que es prioritzin els criteris tècnics i de qualitat per davant de les ofertes econòmiques. Proposa també als partits polítics que el lleure educatiu esdevingui part del sistema

educatiu amb un reconeixement tècnic i professional. Això inclou el temps del migdia, perquè la patronal proposa que els serveis de menjador escolar esdevinguin un servei educatiu inseparable del sistema educatiu i la regulació del preu màxim del menjador. Reclama, així mateix, que el futur govern incentivi i garanteixi la realització de les colònies escolars i que en garanteixi l'accés a les famílies més vulnerables amb ajuts i beques. Vol també que es millori la interlocució amb la Generalitat. ■